

UITSPRAAK

SGIM 2021-45

Van

De Geschilleninstantie Mondzorg ex artikel 3 Reglement Geschilleninstantie Mondzorg d.d. 1 januari 2017, hierna te noemen het 'Reglement', van Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Inzake

De geschilprocedure van mevrouw A, wonende te B, hierna te noemen 'klaagster', tegen de heer C, tandarts te D, hierna te noemen 'verweerder' (gemachtigde: de heer E). Verweerder is via de klachtenregeling van de [beroepsvereniging] aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Verloop van de procedure

1. Klaagster heeft bij email van 1 november 2021 het geschil bij de Geschilleninstantie Mondzorg aanhangig gemaakt. Klaagster is verzocht aanvullend het geschilformulier in te vullen. De Geschilleninstantie Mondzorg heeft het door klaagster ingevulde geschilformulier (eveneens) op 1 november 2021 ontvangen.
2. Het door klaagster verschuldigde griffiegeld heeft de Geschilleninstantie Mondzorg op 3 november 2021 ontvangen.
3. Verweerder heeft op 29 december het verweerschrift ingediend.
4. Partijen zijn uitgenodigd voor een hoorzitting op 4 maart 2022.
5. De hoorzitting heeft op 4 maart 2022 plaatsgevonden te Bunnik. Klaagster is ter zitting verschenen vergezeld door haar partner, de heer H. Verweerder werd ter zitting bijgestaan door zijn gemachtigde, de heer E.

De klacht

Het geschil betreft het verwijt van klaagster dat verweerder een ondeugdelijke wortelkanaalbehandeling bij haar heeft uitgevoerd als gevolg waarvan zij ernstige zenuwpijn heeft geleden.

Klaagster heeft zich op 22 oktober 2019 bij verweerder gemeld voor een wortelkanaalbehandeling aan element 47 omdat sprake was van een ontsteking in haar kaak. De volgende dag is klaagster teruggegaan naar de praktijk omdat het leek alsof de verdoving niet was uitgewerkt. Klaagsters kin en onderkaak bleven verdoofd. Daarbij had klaagster ondraaglijke zenuwpijn in haar kaak; niet alleen aan de achterkant waar de ingreep had plaatsgevonden, maar ook aan de voorkant. Vanwege de voortdurende hevige pijn, ondanks de door de praktijk van verweerder voorgeschreven pijnstillers, heeft klaagster na een nachtelijk bezoek aan de tandartspoli van het Slotervaartziekenhuis een afspraak gemaakt bij een endodontoloog.

Daar bleek dat de kies was gebarsten waardoor er vuil in haar zenuwen lekte. De kies moest worden verwijderd wat enige opluchting gaf maar de enorme zenuwpijn bleef. De endodontoloog constateerde dat tijdens de wortelkanaalbehandeling de derde zenuw van klaagster was geraakt en beschadigd. Nog anderhalf jaar lang heeft klaagster helse zenuwpijn geleden; die is langzaam overgegaan. De kin en onderkaak van klaagster zijn echter nog steeds verdoofd en pijnlijk. Lang praten kost klaagster moeite wat haar werk in haar kapsalon bemoeilijkt. Volgens verweerder heeft klaagster tijdens de behandeling op de geplaatste vijl gebeten. Klaagster ontkent dit.

Klaagster heeft haar klacht voorgelegd aan de [beroepsvereniging] die het dossier van klaagster heeft laten beoordelen door een deskundige. Deze deskundige heeft geconcludeerd dat de perforatie van de wortel vermijdbaar was. Ook heeft hij opgemerkt dat het onmogelijk lijkt dat klaagster op het instrumentarium van verweerder heeft gebeten.

Klaagster verlangt een bedrag van € 14.380,12 aan schadevergoeding van verweerder. Dat bedrag bestaat uit vergoeding van de tandheekkundige kosten die klaagster heeft moeten maken, vergoeding voor het leed en de pijn die verweerder klaagster heeft aangedaan en een vergoeding van gemiste inkomsten.

Het verweer

Klaagster heeft zich op 22 oktober 2019 bij verweerder gemeld met een ernstige pijnklacht. Onderzoek gaf aan dat element 47 ontstoken was. In overleg met klaagster heeft verweerder toen een begin gemaakt met een wortelkanaalbehandeling. Verweerder wilde klaagster zo goed en snel mogelijk van de pijn afhelpen door de zenuw uit te schakelen. Bij het openboren van de kies kwam erg veel bloed vrij hetgeen een duidelijk signaal van een ontsteking was. Verweerder heeft een elektronische lengtemeting van de wortelkanalen uitgevoerd en de lengte van de vijltjes daarop afgestemd. De vijltjes plaatste hij in de kies en vervolgens heeft hij een röntgenfoto gemaakt om de diepte van de vijltjes te controleren. De foto toonde aan dat één van de vijltjes een wortelkanaal had doorgeperst. Dit is een complicatie die soms kan optreden en onder meer kan worden veroorzaakt door het per ongeluk bijten op het vijltje. Verweerder is in overleg met klaagster doorggegaan met de behandeling, heeft de vijltjes verwijderd, de wortelkanalen gereinigd en afgesloten met tijdelijk vulmateriaal zodat de endodontische behandeling bij een volgende afspraak kon worden afgemaakt. Verweerder heeft klaagster uitgelegd dat het doorgeperste vijltje napijn kon geven. Verweerder betreurt het zeer dat klaagster zenuwpijn heeft geleden en nog steeds last heeft van een doof gevoel in kaak en kin. Verweerder is echter van mening dat dit niet kan samenhangen met de door hem uitgevoerde behandeling. Dit blijkt ook niet uit de overgelegde deskundigenrapporten. De behandeling is gecompliceerd verlopen, maar van een door verweerder gemaakte fout is geen sprake. Verweerder denkt dat het bij klaagster opgetreden zenuwletsel is ontstaan als gevolg van de ontsteking rondom element 47.

Verweerder vraagt de Geschilleninstantie de klacht van klaagster ongegrond te verklaren en het verzoek tot schadevergoeding af te wijzen.

De beoordeling

Bevoegdheid Geschilleninstantie Mondzorg

De Geschilleninstantie Mondzorg is op grond van artikel 3 Reglement bevoegd om uitspraak te doen over een geschil dat is ingediend tegen een zorgaanbieder die bij de Geschilleninstantie Mondzorg is aangesloten. Zorgaanbieders die aangesloten zijn bij de klachtenregeling van de KNMT, NVM of ONT zijn tevens aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg en vallen derhalve onder de werkingssfeer van het Reglement (artikel 2 Reglement).

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt vast dat verweerder aangesloten is bij de klachtenregeling van de [beroepsvereniging]. Dit houdt in dat verweerder via deze klachtenregeling is aangesloten bij de Geschilleninstantie Mondzorg. De Geschilleninstantie Mondzorg acht zich dan ook bevoegd om met inachtneming van het bepaalde in het Reglement uitspraak te doen over het geschil.

Ontvankelijkheid

De Geschilleninstantie Mondzorg overweegt dat het geschil betrekking heeft op ongenoegen als bedoeld in artikel 1 van het Reglement. Klaagster heeft dit ongenoegen als klacht eerst voorgelegd aan verweerder en ondanks tussenkomst van de klachtenfunctionaris van de [beroepsvereniging] zijn partijen niet tot een oplossing gekomen.

Het griffiegeld is binnen de daarvoor gestelde termijn door klaagster voldaan. De Geschilleninstantie Mondzorg verklaart klaagster ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling

De Geschilleninstantie dient te beoordelen of het zenuwletsel dat zich heeft voorgedaan bij klaagster te wijten is aan enig handelen of nalaten van verweerder.

Bij die beoordeling heeft de Geschilleninstantie de overgelegde documenten, waaronder de rapporten van de deskundigen F en G, en hetgeen partijen ter zitting naar voren hebben gebracht betrokken.

Op 2 september 2019 heeft klaagster zich met pijnklachten gemeld bij een collega van verweerder in dezelfde praktijk. Deze collega heeft op 9 september 2019 een wortelkanaalbehandeling voor drie kanalen uitgevoerd aan element 46. Vanwege nog steeds ondervonden pijnklachten heeft deze collega klaagster op 30 september 2019 amoxicilline voorgeschreven, zo blijkt uit het medisch dossier van klaagster.

Op 22 oktober 2019 heeft klaagster zich wederom met een pijnklacht in hetzelfde gebied gemeld bij verweerder. Verweerder constateerde een parodontitis apicalis (ontsteking) aan element 47 en heeft om de pijn van klaagster te verlichten een start gemaakt met een wortelkanaalbehandeling aan dat element. Die behandeling is gecompliceerd verlopen; de distale vijl om de lengte van het wortelkanaal te meten is door de apex gegaan en verweerder constateerde dat de pulpakamer erg bloedde. Er bleek sprake van een afwijkende verwijding bij de wortelpunt van het kanaal. Verweerder heeft alvorens de behandeling aan element 47 uit te voeren geen röntgenfoto gemaakt. Hoewel daarmee de afwijkende wortelpunt had kunnen worden gesignaleerd is het vooraf maken van een foto niet opgenomen in een tandheelkundige richtlijn zodat dit niet aan verweerder kan worden verweten. De op 24 februari 2015 gemaakte overzichtsfoto gaf geen reden om een abnormale wortelanatomie te vermoeden. Na het plaatsen van de vijlen heeft verweerder wel een foto gemaakt en toen de afwijkende wortelanatomie en de doorgeperste vijl ontdekt.

Verweerder heeft het wortelkanaal vervolgens volgens geldende tandheelkundige normen en richtlijnen tijdelijk afgesloten.

De Geschilleninstantie is van oordeel dat niet kan worden vastgesteld dat het door klaagster opgelopen zenuwletsel een gevolg is van een door verweerder bij klaagster onzorgvuldig dan wel ondeskundig uitgevoerde behandeling. Klaagster had immers een ernstige ontsteking en bij later onderzoek van de endodontoloog bleek sprake van een “cracked tooth”. Niet vastgesteld kan worden dat deze “cracked tooth” door verwijtbaar handelen van verweerder is ontstaan. Verweerder heeft naar beste kunnen getracht de acute pijnklacht van klaagster zo snel mogelijk op te lossen. De Geschilleninstantie is niet gebleken dat verweerder niet heeft gehandeld zoals van een redelijk handelend tandarts mag worden verwacht.

Op grond van het voorgaande verklaart de Geschilleninstantie de klacht van klaagster dan ook ongegrond en wijst het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding af.

Uitspraak

De Geschilleninstantie Mondzorg:

- verklaart de klacht ongegrond;
- wijst het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding af.

Namens de Geschilleninstantie Mondzorg,

Bunnik, 4 maart 2022

Met verzenddatum, 4 april 2022